



PROP DE VOSALTRES

Dia de Pasqua

Benvolguts diocesans:

De nou celebrem la festa central dels cristians en uns moments molt complicats per a tots. Vivim amb por i preocupació el sofriment de tantes persones al nostre costat pel COVID-19. Més que mai mirem ara els dolors del Crist i que Ell comparteix els nostres. Malgrat tot us escric a tots la meua reflexió invitant-vos a la serenitat i a l'esperança de la Pasqua.

El pas de la mort a la resurrecció del Senyor Jesús. De la tristesa davant el sofriment del Divendres Sant a l'alegria de la nova vida del Diumenge de Pasqua. És el misteri de la Redempció. És el cicle vital en el qual tot cristià està vinculat doncs no pot prescindir del dolor i de la joia però significat i interpretat pel Ressuscitat i que conté tota l'esperança en la vida definitiva que Ell mateix ens ofereix. Una esperança que ens possibilita, al mateix temps que esperem la pàtria celestial, el treball i el servei als altres en aquesta terra.

A més a més d'una existència responsable i autènticament evangèlica, els cristians celebrem alimentant i enfortint la nostra vida en la mateixa litúrgia que actualitza al mateix Jesucrist. D'Ell rebem la fortalesa necessària per al creixement personal i per a l'entrega als germans. Els qui participem (la gran majoria, gràcies als mitjans audiovisuals) en la Vetlla Pasqual experimentem, una vegada més, la plenitud de la vida i el cant de l'esperança. És cert que això mateix ens acompanya durant la resta de l'any en la celebració dels sacraments. Però avui ho vivim d'una manera especial.



El meu comentari d'aquest any voldria referir-se a una part de la Vetlla que té una connotació precisa en la manifestació de la nostra fe. Es tracta de la primera part de la renovació de les promeses baptismals quan es parla de les renúncies. Tots vosaltres ho heu pronunciat en alguna ocasió quan heu rebut o assistit a la celebració dels sacraments i s'ha utilitzat la fórmula de preguntes i respostes. Durant els diumenges i festes solem recitar o cantar el Crec en un Déu.

La fe en Crist Ressuscitat ens concedeix la vida nova a la qual volem arribar renunciant al pecat, és a dir, a tot allò que significa una ruptura amb Déu i amb els altres. No sembla una contradicció en aquest gran dia de festa recordar la tristesa que produeix el mal que provoquem. És, en definitiva, una lluita constant contra l'egoisme i una recerca

apassionada per la veritat i la vida. Renunciem a creure'ns els millors del nostre entorn familiar, laboral o social; renunciem a veure'ns superiors als altres quan parlem o actuem, sempre posseïm la raó i la nostra opinió sobresurt de forma constant; renunciem a estar molt segurs de nosaltres mateixos perquè això ens impedeix acceptar a l'Altre i als altres; renunciem a creure que ja estem convertits del tot i no necessitem a ningú que ens acompanyi i aconselli; renunciem a no quedar-nos en les coses, en els mitjans, en les institucions, mètodes i reglaments i no anar a Déu. Com canviaria el nostre món si ens preparéssim per fer realitat aquestes renúncies!

També renunciem, i ho fem de forma solemne, a les nostres enveges i odís, indiferències i desconfiances, materialismes i insolidaritats, injustícies i favoritismes, a les faltes de fe, esperança i caritat. Quina vida més clara i plena de veritat tindríem amb el compliment d'aquests compromisos!

Renunciem al pecat com a negació de Déu, al mal com a signe del pecat en el món, a la violència com a contrària a la caritat... Només amb aquesta convicció acceptarem la vida nova de Jesucrist que rebutja la mort del germà, l'avortament i l'eutanàsia, la tracta de persones, el menyspreu a l'immigrant, la violència domèstica, l'abandonament i l'explotació d'infants i joves. Acceptem la Vida. Rebutgem la mort. Felicitats Pasqua de Resurrecció per a tothom.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES



Les Religioses Cordimarianes resen cada dia l'Àngelus des d'un balcó

La comunitat de religioses Filles del Immaculat Cor de Maria (Cordimarianes), surt cada dia a les 12 del migdia al balcó de la seva residència d'estudiants del carrer Balmes de Lleida, per resar públicament l'Àngelus i la pregària del Coronavirus.

Una de les religioses amb un megàfon, resa l'Àngelus i tot seguit es fa també l'oració del Coronavirus, en la qual es demana pels malalts, pel personal sanitari i per tots els que lluiten per erradicar la pandèmia i es té també presents els difunts, pregant Déu per la salut de tots.

Aquesta pregària pública es clou amb la Salve i són molts els veïns propers a la residència que, des dels seus balcons i finestres, participen de la pregària de les religioses, així com els pocs transeünts que en aquell moment passen pel davant de la residència, se sumen també a la pregària.

Al final d'aquest singular Àngelus, tothom se suma a un aplaudiment agraint la iniciativa de les religioses que es fan presents d'aquesta manera enmig del patiment de la gent, amb el testimoni de la seva pregària pública i alhora compartida.

CERCA DE VOSOTROS

Día de Pascua

Queridos diocesanos:

De nuevo celebramos la fiesta central de los cristianos en unos días muy complicados para todos. Vivimos con cierto miedo y preocupación el sufrimiento de tantas personas de nuestro lado y del mundo por la COVID-19. Ahora más que nunca miramos los dolores de Jesucristo y los que Él mismo comparte con todos nosotros. A pesar de todo os escribo mi reflexión para este día invitándoos a la serenidad y a la esperanza.

El paso de la muerte a la resurrección del Señor Jesús. De la tristeza ante el sufrimiento del Viernes Santo a la alegría de la nueva vida del Domingo de Pascua. Es el misterio de la Redención. Es el ciclo vital en el que todo cristiano está vinculado pues no puede prescindir del dolor y del gozo pero significado e interpretado por el Resucitado y que contiene toda la esperanza en la vida definitiva que Él mismo nos ofrece. Una esperanza que nos posibilita, al mismo tiempo que esperamos la patria celestial, el trabajo y el servicio a los demás en esta tierra.

Además de una existencia responsable y auténticamente evangélica, los cristianos celebramos alimentando y fortaleciendo nuestra vida en la misma liturgia que actualiza al mismo Jesucristo. De Él recibimos la fortaleza necesaria para el crecimiento personal y para la entrega a los hermanos. Quienes participamos (casi todos a través de los medios audiovisuales) en la Vigilia Pascual experimentamos, una vez más, la plenitud de la vida y el canto de la esperanza. Es cierto que esto mismo nos acompaña durante el resto del año en la celebración de los sacramentos. Pero hoy lo vivimos de un modo especial.

Mi comentario de este año quería referirse a una parte de la Vigilia que tiene una connotación precisa en la manifestación de nuestra fe. Se trata de la primera parte de la renovación de las promesas bautismales cuando se habla de las renunciaciones. Todos vosotros lo habéis pronunciado en alguna ocasión cuando habéis recibido o asistido a la celebración de los sacramentos y se ha utilizado la fórmula de preguntas y respuestas. Durante los domingos y fiestas solemos recitar o cantar el Credo.

La fe en Cristo Resucitado nos concede la vida nueva a la que queremos llegar renunciando al pecado, esto es, a todo aquello que significa una ruptura con Dios y con los demás. No parece una contradicción en este gran día de fiesta recordar la tristeza que produce el mal que provocamos. Es, en definitiva, una lucha constante contra el egoísmo y una búsqueda apasionada por la verdad y la vida. Renunciamos a creernos los mejores de nuestro entorno familiar, laboral o social; renunciamos a vernos superiores a los demás cuando hablamos o actuamos, siempre poseemos la razón y nuestra opinión sobresale de forma constante; renunciamos a estar muy seguros de nosotros mismos porque eso nos impide aceptar al Otro y a los otros; renunciamos a creer que ya estamos convertidos del todo y no necesitamos a nadie que acompañe y aconseje; renunciamos a no quedarnos en las cosas, en los medios, en las instituciones, métodos y reglamentos y no ir a Dios. ¿Cómo cambiaría nuestro mundo si nos aprestáramos a hacer realidad estas renunciaciones!

También renunciamos, y lo hacemos de forma solemne, a nuestras envidias y odios, indiferencias y desconfianzas, materialismos e insolidaridades, injusticias y favoritismos, a las faltas de fe, esperanza y caridad. ¿Qué vida más clara y llena de verdad tendríamos con el cumplimiento de estos compromisos!

Renunciamos al pecado como negación de Dios, al mal como signo del pecado en el mundo, a la violencia como contraria a la caridad... Sólo con esta convicción aceptaremos la vida nueva de Jesucristo que rechaza la muerte del hermano, el aborto y la eutanasia, la trata de personas, el desprecio al inmigrante, la violencia doméstica, el abandono y la explotación de niños y jóvenes.

Aceptamos la Vida. Rechazamos la muerte. Feliz Pascua de Resurrección para todos.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

La diòcesi segueix la seva tasca malgrat el confinament

El Bisbat de Lleida continua la seva tasca pastoral, evangelitzadora i caritativa, malgrat la crisi sanitària del coronavirus.

La diòcesi ha creat una Comissió de Resposta als nous reptes derivats del patiment, l'angoixa, la malaltia i les limitacions evidents que patim en aquest moment. El Sr. Bisbe, Mons. Salvador, la presideix. En formen part el vicari general i tots els delegats de les delegacions de Pastoral de la Salut, de Pastoral socio-caritativa, de Litúrgia i de Mitjans de Comunicació social. Aquesta comissió es reuneix cada dia per videoconferència per avaluar la situació i proposar al Sr. Bisbe les mesures més adients des del punt de vista pastoral.

El Bisbat ha posat en marxa també diverses iniciatives telemàtiques. Cada dia, mitjançant la web de la diòcesi i les xarxes socials, posa a l'abast de tots el comentari de l'Evangeli del dia; dues vegades per setmana proporciona el testimoni d'un dels nombrosos voluntaris que segueixen al servei de les persones en els diferents àmbits del treball de les institucions diocesanes.

La xarxa caritativo-social, bo i incorporant les normes sanitàries de seguretat, no ha aturat l'acollida i el servei a les necessitats bàsiques de les persones que hi acudeixen. Entre d'altres iniciatives (més informació a la pàg. 3).

Diverses parròquies han reformulat la seva catequesi per tal que les famílies puguin seguir-les a través d'internet. Hi ha mossens que, sense presència de persones, ofereixen virtualment la celebració de l'Eucaristia a la seva comunitat. D'igual manera que catequistes mantenen la seva relació amb les famílies a través de videoconferència.

Tenim constància expressa que molts cristians, moguts per la seva sensibilitat humana i cristiana, diàriament es posen en contacte amb membres de la comunitat parroquial a la que pertanyen, especialment amb persones grans, malaltes o que viuen soles.

L'acció d'escoltar, acompanyar i ajudar, inherent a la missió de l'Església, tant per via telefònica com principalment virtual, no queda aturada malgrat el greu i dolorós impacte del coronavirus.

Celebració a porta tancada de la Festa dels Dolors

L'oratori del Dolors va acollir el passat 3 d'abril la celebració de la Festa dels Dolors, però a porta tancada, amb absència de fidels. El consiliari de la Congregació, Mn. Vicenç Alfonso, va celebrar privatament l'Eucaristia de la festa en honor de la Verge dels Dolors, encomanant a la intercessió de la Verge els seus congregants i tota la ciutat, especialment els malalts, sanitaris i totes aquelles persones que treballen i lluiten per erradicar la malaltia, ahora que va pregar també per tots els difunts que han mort com a conseqüència del virus. Al finalitzar, Mn. Alfonso es va situar a la porta principal amb la custòdia i va demanar el cessament de la pandèmia. Aquest gest es va poder seguir pel Facebook de la Congregació. Tot seguit va resar l'Àngelus davant la imatge de la Verge dels Dolors, que de manera extraordinària ha estat bai-



xada del seu cambriol. A la tarda es va resar la Corona de la Mare de Déu dels Dolors, també transmesa pel Facebook.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC



@Pontifex: «El Senyor, que primer té cura de nosaltres, ens ensenya a cuidar dels nostres germans i germanes, i de l'ambient que cada dia Ell ens regala. Aquesta és la primera ecologia que necessitem» (12 de febrer).

@Pontifex: «Somio amb comunitats cristianes capaces de lliurar-se i d'encarar-se en l'Amazònia, fins al punt de regalar a l'Església nous rostres amb trets amazònics» (12 de febrer).

@Pontifex: «Les poblacions amazòniques tenen dret a l'anunci de l'Evangeli:

l'anunci d'un Déu que estima infinitament a cada ésser humà, i que ha manifestat plenament aquest amor en Crist crucificat per nosaltres i resuscitat en les nostres vides» (13 de febrer).

@Pontifex: «Quantes vegades oblidem al Senyor i negociem amb altres déus: diners, vanitat, orgull! Demanem a Déu la gràcia de comprendre quan comença a rrelliscar el nostre cor cap a la mundanitat. Si li ho preguem, la seva gràcia i el seu amor aturaran la nostra caiguda» (13 de febrer).



Entitats d'Església continuen vetllant pels més vulnerables

Les entitats cristianes que es dediquen a la cura dels més vulnerables continuen la seva tasca malgrat l'estat d'alarma declarat per la crisi sanitària de la Covid-19. Precisament, el passat dissabte Càritas Diocesana de Lleida, Arrels-Sant Ignasi i Jericó es van reunir amb el bisbe Salvador per coordinar les mesures a prendre.

D'aquesta manera Càritas Diocesana de Lleida farà atenció telefònica als seus beneficiaris al telèfon 973 283 081, de les 8 a les 14 hores, i de les 16 a les 19 hores. El programa d'acollida social treballarà priorititzant el contacte telefònic, de 10 a 13 hores. Per a ajudes econòmiques cal posar-se en contacte amb la professional de referència, i per a ajudes per medicaments s'ha pactat un protocol amb l'Ajuntament. En relació a la botiga social, el servei estarà tancat i les urgències s'atendran al telèfon de Càritas. De la mateixa manera, els programes d'acollida laboral, d'habitatges, l'assessoria jurídica i el programa de Gent Gran faran seguiment telefònic. També ha posat en marxa una campanya amb el lema «Al costat de les persones» per recollir fons amb la inten-



ció de seguir amb els programes d'atenció urgents davant la realitat que estem vivint i, per altra banda, sensibilitzar a tota la població de l'impacte que té i tindrà tota aquesta crisi en aquelles persones que són més vulnerables.

Arrels-Sant Ignasi seguirà oferint els seus serveis adaptats a les mesures de prevenció i seguretat que marquen les administracions competents. En una nota feta pública a través de les xarxes socials, Arrels-Sant Ignasi ha destacat que «ens adaptem a totes les circumstàncies per continuar fent el seguiment de totes les persones que acompanyem».

D'aquesta manera Arrels-Sant Ignasi farà atenció telefònica de 9 a 13.30 hores al telèfon 973 289 000.

Per altra banda, diverses entitats d'Església com Càritas Diocesana de Lleida, Arrels-Sant Ignasi, Sant Joan de Déu-Terres de Lleida, participen en la iniciativa de l'Ajuntament de Lleida per crear una xarxa solidària per atendre persones vulnerables. Si vols ser voluntari pots trobar més informació al següent web: <https://www.paeria.cat/cat/ajuntament/xarxasolidaritatlleida>.

Psicòlogues de SJD Lleida ofereixen recolzament a sanitaris lleidatans

Les psicòlogues clíniques de Sant Joan Déu Terres de Lleida, Carmen Medrano i Cristina Castel, en col·laboració amb professionals de GSS i SJD TLL, formen part del grup dels 25 especialistes en Psicologia que ofereixen assistència a les persones que treballen en els centres sanitaris de la província de Lleida.

Aquesta iniciativa també compta amb la col·laboració de la demarcació de Lleida de Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya. Les dues institucions de salut mental més rellevants a la província de Lleida s'han unit per dur a terme aquest projecte tan necessari, ja que els professionals de la salut, ara més que mai, necessiten ser cuidats també.

El suport que ofereixen és una intervenció en crisi via telefònica de caràcter immediat, que es porta a terme en les següents 24 hores a la petició d'ajuda. L'objectiu és minimitzar l'impacte ne-



gatiu que pot suposar intervenir en primera línia en una situació d'emergència sanitària com la que estem vivint amb la pandèmia causada pel coronavirus.

Sant Joan de Déu Terres de Lleida forma part de la Xarxa d'Entitats d'Acció Caritativa i Social del nostre Bisbat.

REFLEXIONS

Domesticar la vida, objectiu del transhumanisme (i II)

Hi ha, com a mínim, quatre qüestions que mereixen ser dilucidades: ¿Què s'entén per progrés radical? ¿A qui pertany la naturalesa? ¿És un bé que està a disposició de l'espècie humana? ¿Quines conseqüències d'ordre global pot tenir aquest procés de domesticació de la vida si és veritat que tot és interdependent i que la modificació d'una part, per petita que sigui, acaba afectant el Tot?

No és el moment, encara, d'endinsar-se en aquestes preguntes. Segons els transhumanistes, la humanitat no té cap escrúpol d'emprar totes les possibilitats de transformació de l'ésser humà que ofereix la ciència. Aquesta ideologia es presenta públicament com a progressista en la mesura en què pretén estendre els beneficis de la tecnologia a tots els éssers humans sense distinció.

Els transhumanistes formen un lobby d'esquerra que desitja reforçar l'Estat providencial gràcies als beneficis de la tecnologia. Oposar-s'hi és com legitimar les desigualtats biològiques i defensar una societat de diferents velocitats. No solament subratllen el valor de la *liberté*, que ocupa un dels llocs preeminents de la piràmide axiològica transhumanista, sinó que, a més a més, el valor de l'*égalité*.

Consideren lògic que s'empli la tecnologia per millorar les nostres capacitats físiques i mentals. Entenen que la malaltia, el dolor, l'envelliment, la decrepitud i la mateixa mort no són una fatalitat i que és legítim aspirar a una vida més llarga, més agradable, sense sofriment ni limitacions. Per als transhumanistes, el debat no rau en si són o no legítimes aquestes transformacions tecnològiques, sinó en els mitjans per assegurar la igualtat de tots en l'accés a aquestes tècniques.

Més enllà, però, del debat sobre com assolir l'extensió universal de les millores, hi ha una discussió prèvia que, en la literatura crítica, ha captat molt l'atenció. Ens referim a la hipotètica legitimitat de modificar o no substancialment la naturalesa humana mitjançant la tecnologia. És una qüestió ontològica i ètica que suscita reaccions visceralment oposades. En el debat hi ha latent la pregunta per l'ésser de la persona (per això és ontològica), però també la pregunta pel deure, és a dir, per allò que hem de fer amb nosaltres mateixos (per això és ètica).

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

13. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Fets 2,14,22-32 / Sl 15 / Mt 28,8-15]. Sant Hermenegild, príncep hispànic, mr. (586); sant Martí I, papa (649-656) i mr.; santa Agatònica, mr.

14. □ Dimarts [Fets 2,36-41 / Sl 32 / Jo 20,11-18]. Sant Telm (denominació amb què és conegut popularment

el beat Pedro González), rel. dominicà, de Galícia; sant Tiburci, mr.

15. □ Dimecres [Fets 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35]. Sant Crescent, mr.

16. □ Dijous [Fets 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48]. Sant Toribi de Lièbana, bisbe; santa Engràcia, vg., i companys màrtirs a Saragossa.

17. □ Divendres [Fets 4,1-12 / Sl 117 / Jo 21,1-14]. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i mrs. a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac, 155-166) i mr.

18. □ Dissabte [Fets 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; beat Andreu Hibernon, rel. franciscà, d'Alcanta-

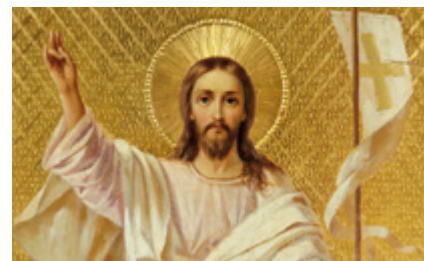
rilla; beata Maria de l'Encarnació, rel. carmelitana.

19. □ Diumenge vinent, II de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Fets 2,42-47 / Sl 117 / 1Pe 1,3-9 / Jo 20,19-31]. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, màrtir.

Diurnenge de Pasqua (A)

COMENTARI

Al·leluia, Crist ha ressuscitat, al·leluia!



Al·leluia, Crist ha ressuscitat! Aquest és el cant joiós que hem sentit aquesta nit en la Vetlla més important de tot l'any, la Vetlla pasqual. Perquè aquesta és la gran notícia, no solament d'aquests dies sinó de tot l'any i de tota la vida del cristià. Aquesta és la Bona Notícia que dona Pere a Corneli (i a tots nosaltres): *Parlo de Jesús de Natzaret, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell...* Però això no el va portar de moment a ser acceptat pel poble: *Després el mataren penjant-lo en un patíbul. S'ha acabat tot? De cap manera! Ara bé Déu el ressuscità el tercer dia i concedí que s'aparegués a uns testimonis que Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts.* Però aquesta notícia, única en la història de la humanitat ha d'arribar a tothom: *Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.* El Crist que hem contemplat mort el divendres sant ja no es troba al sepulcre. No el troben ni Maria Magdalena ni Pere ni Joan. És que no hi és! Per això al final diu: *Encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.*

Això obre la vida humana a una gran esperança, a una vida nova en el futur, a una resurrecció de tots nosaltres. Però ja hem ressuscitat ara: *Ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra.* Nosaltres ja hem ressuscitat també, des del dia del nostre baptisme. Per això hem de viure una vida nova, una vida de ressuscitats, una vida que busqui els valors de Déu no els de la terra. Aquesta vida nova farà creïble el nostre testimoni sobre el Crist Ressuscitat.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom».

▶ Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diurnenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

»Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos. Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos.

»De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados».

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: Sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra de Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto». Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.